

תת"ע 3115/06/15 - מדינת ישראל נגד קצמן ולדימיר קצמן ולדימיר

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

27 יוני 2017

תת"ע 3115-06-15 מדינת ישראל נ'
קצמן ולדימיר

בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	קצמן ולדימיר קצמן ולדימיר

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אורית מנדלוביץ

הנאשם - אין הופעה

הסניגור - עו"ד מאיר אורניק

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

החלטה זו מתייחסת לתיק זה וכן לתיק 3121-06-15.

1. ראשית דבר:

בפני בקשה לביטול כתבי אישום מחמת טענת התיישנות וטענת השיהוי.

2. נסיבות המקרה:

כנגד הנאשם הוגשו ביום 08/06/15 שני כתבי אישום בגין עבירות מהירות אשר לכאורה ביצע ביום 09/06/13 וביום 12/08/13. לפיכך, טען נאשם לביטול כתבי האישום מחמת התיישנות, שכן על פי סעיף 225א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: "**החוק**"), הוגשו ונמסרו כתבי האישום למבקש בחלוף שנתיים ממועד ביצוע העבירות.

דין והכרעה:

3.

במקרה דנן, הרי שמדובר לכאורה בעבירות מהירות שתועדו במצלמה. על כן, עינינו הרואות כי סעיף 225א(2) לחוק קובע כי בעבירה שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב ובעל הרכב הוכיח כי לא חלה עליו אחריות פלילית לעבירה, ניתן להגיש כתב אישום או להמציא הזמנה או הודעת תשלום קנס, אם לא עברה שנה מיום ביצוע העבירה או אם לא חלפו שלושה חודשים מהמועד שבו הוכיח בעל הרכב כי לא חלה עליו אחריות, לפי המאוחר, **ובלבד שלא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה.**

ראוי לציין כי מעיון בדברי ההסבר להצעת החוק לסעיפים 225א(2) לחוק המתייחס לעבירות המבוססות על צילום רכב, עולה כי מטרת המחוקק הייתה לקבוע פרק זמן קצר יותר שעל המאשימה להביא לידיעת בעל הרכב את ההודעה בדבר העבירה, וזאת בשל הקושי שיכול להתעורר לאחר תקופה ממושכת בשחזור האירוע או באיתור הנהג שנהג ברכב באותו מועד:

"משטרת ישראל משתמשת במצלמות אוטומטיות כדי לאתר ביצוען של עבירות תנועה. בעל הרכב שרכבו צולם בעת ביצוע עבירה מקבל הודעת תשלום קנס (דוח). תצלום זה עשוי גם לשמש ראיה אם מגיע הדיון בעבירה לבית המשפט. שלא כמו במקרה שבו מקבל מבצע העבירה הודעת תשלום קנס מיד לאחר ביצוע העבירה, עיכוב במסירת הודעת קנס המבוססת על צילום רכב מקשה על מקבל הדוח להתגונן, שכן לאחר תקופה ממושכת קשה לבעל הרכב לשחזר את האירועים או לאתר מי נהג ברכב בעת ביצוע העבירה" (הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 37) (צילום רכב), התשס"ב - 2002, ה"ח 3165, 865).

ומן הכלל אל הפרט, בהינתן כי העבירה המוקדמת מבין השניים הנ"ל בוצעה ביום 09.06.13 וכתב האישום הוסב על שם נאשם ביום 03.06.15 כטענת המשיבה או בסמוך לכך, שכן כתב האישום הינו מיום 08.06.15, דהיינו, פחות משנתיים מיום ביצוע העבירה, הרי שהמשיבה לא היתה מנועה מלהגיש כתב האישום כנגד נאשם, ומשהוגש במועד הנ"ל, אין לראותו כבטל מחמת התיישנות. יתרה מכך, ראוי לציין כי העובדה לפיה הסבה המשיבה את הדו"ח וכתב האישום על שמו של נאשם, מעידה כי הוכח כי בעל הרכב אינו נושא במקרה דנן באחריות פלילית, הלוא מדובר ברכב משטרה השייך למאשימה עצמה. **לפיכך, דין טענת ההתיישנות להידחות.**

לענין טענת השיהוי:

כאמור, טען הסניגור המלומד כי יש לבטל את כתב האישום מכוח טענת השיהוי, שכן השתהה המשיבה בהגשת כתב האישום כאשר חלפו כמעט שנתיים מיום ביצוע העבירה. בשיהוי בהגשת כתב אישום טמון פוטנציאל לפגיעה בהגנת נאשם. השיקול המנחה בבסיס קבלת טענת השיהוי הוא הצורך למנוע עיוות דין הנובע מפגיעה ביכולתו של נאשם להתגונן, מהעובדה כי השיהוי פוגע ומקפח את הגנתו, ולא רק מהעובדה "היבשה" כי כתב האישום הוגש באיחור. **בע"פ 6922/08 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)** הביעה כב' השופטת ע' ארבל דעתה בנושא של שיהוי בהגשת כתב האישום בכתבה דברים אלה:

עמוד 2

"לאור האמור, מקובלת עליי מסקנת בית המשפט קמא כי ביטוי של השיהוי הכבד בהגשת כתב האישום צריך לבוא בגזירת העונש. אשוב ואבהיר: איני שוללת את האפשרות כי תהיינה נסיבות בהן שיהוי כבד בהגשת כתב האישום, אשר גרם נזק ממשי ומהותי ליכולתו של נאשם להתגונן, תבאנה לביטול כתב האישום. ואולם, עניין זה מחייב בדיקה בכל מקרה לנסיבותיו, אשר תביא בחשבון את מהות העניין, את סיבת השיהוי ומשכו ואת טיב הנזק שנגרם לנאשם. אין להפוך את ההגנה מן הצדק למכשיר לקיצור תקופת ההתיישנות הקבועה בחוק ויש להקפיד על כך שתיוותר מכשיר להגשמת עקרונות של הגינות וצדק"

ומן הכלל אל הפרט, הרי שלא מצאתי כל טענה או נימוק כי השיהוי עליו מצביע הסניגור, עלול לגרום לעיוות דין ופגיעה בהגנת נאשם, מלבד העובדה כי כתב האישום הוגש לאחר כמעט שנתיים מיום האירוע. חולשתה של טענה זו היא לא בזמן שחלף מיום האירוע ועד להגשת כתב האישום, אלא החשש לפגיעה בהגנתו של נאשם, פגיעה בזכויות היסוד של נאשם, ועל כן איני יכול לקבל טענה זו. השיהוי אליו מתייחס ב"כ נאשם אינו מצביע על פגיעה בהגנתו.

במקרה דנן, יש לקחת בחשבון ולייחס את הזמן שחלף לעובדה כי יש עומס הכבד החל על המשיבה בהגשת כתבי אישום ובפעילותה הרבה לאכיפת חוקי התעבורה ומיצוי הדין עם עברייני התנועה, והצורך לבצע הסבת דו"ח במקרה של נאשם. מה עוד, כי מאחר ומדובר על עבירות מהירות שתועדו במצלמה, הרי שהדבר מייתר במידה רבה מבחינת הנאשם את הצורך לנסות לשחזר את אשר אירע באותם מקרים בשל הזמן הרב שחלף מאז. על כן, הרי שגם מטעם זה ניכר כי אין פגיעה בהגנתו של הנאשם ובזכויותיו, ואין לראות בטענת השיהוי כל ממש, ובטח לא ככלי שיקצר את תקופת ההתיישנות, שבכל מקרה לא הטיבה עם הנאשם במקרה דנן. **לפיכך, הרי שיש לדחות את טענת השיהוי אותה העלה הסניגור.**

4. אשר על כן, אני דוחה את בקשת הנאשם לביטול כתבי האישום מחמת טענת התיישנות וטענת השיהוי.

ניתנה והודעה היום ג' תמוז תשע"ז, 27/06/2017 במעמד הנוכחים.

יעקב בכר , שופט בכיר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מורה על איחוד הדיון בתיק זה יחד עם תיק 3121-06-15.

ניתנה והודעה היום ג' תמוז תשע"ז, 27/06/2017 במעמד הנוכחים.

עמוד 3

יעקב בכר , שופט בכיר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

קובע למתן החלטה בתיקים המאוחדים ליום 22/11/17 שעה 12:00.

ניתנה והודעה היום ג' תמוז תשע"ז, 27/06/2017 במעמד הנוכחים.

יעקב בכר , שופט בכיר